

[N. Chr. Christensen.]

missionen, sådan at man vel bliver nødt til at afvente, hvad man får ud af tingene dér.

Vi kan altså ikke på nuværende tidspunkt give tilslutning til, at der sker ændringer på dette område, og vi finder dem heller ikke påkrævet.

Asger Jensen: Det konservative folkeparti havde ikke tænkt sig, at kommunisterne skulle være toneangivende på dette område. Det er jo sådan, at der sidder en kommission og overvejer de problemer, der her er tale om, og er der grund til at ændre noget i selve lovgivningen, som dispensationer ikke kan klare, vil vi naturligvis i kommissionen være villige til også at få den sag undersøgt, men vort parti kan ikke medvirke til at gennemføre dette lovforslag på nuværende tidspunkt.

Aage Fogh: Da mit parti altid har været villigt til at medvirke til at skabe rimelige forhold for de arbejdsløse, og da jeg venter, at det foreliggende lovforslag skal til udvalgsbehandling, kan jeg nøjes med at erklære, at vi i udvalget vil se velvilligt på lovforslaget og drøfte de foreliggende muligheder.

J. M. Pedersen: Mit parti er også klar over de vanskeligheder, som de arbejdsløse kan komme ud for og er kommet ud for i mange tilfælde på grund af de mange karenstage. Takket være dispensationsbestemmelserne, som er blevet udnyttet i temmelig vid udstrækning, har man imidlertid bødet noget derpå; men det er rigtigt, at dispensationer ikke bør blive til en fast regel. Jeg vil på mit partis vegne gerne give tilsagn om, at vi vil deltage i et udvalgsarbejde og kigge på, om der er regler, som trænger til at ændres.

Ordføreren for forslagsstillerne (Alfred Jensen): Jeg takker de tre ordførere, de ærede medlemmer hr. Ravn, hr. Aage Fogh og hr. J. M. Pedersen, for deres forståelse af de tanker, der ligger bag forslaget, og deres villighed til at se på det i et udvalg. Jeg håber, at det så vil give sig udtryk deri, at vi når frem til en løsning af de problemer, der ligger her.

Jeg er jo desværre ikke i den situation, at jeg kan takke det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen og det ærede medlem hr. Asger Jensen for deres stilling til forslaget. Jeg må sige, at det nytter ikke noget, at man står og taler om sympati for de arbejdsløse og udtrykker forståelse for sociallovgivningen, når man, hver gang vi står over for et vigtigt spørgsmål, ikke vil være med til at søge det løst på en sådan måde, at der kan ydes hjælp til dem, der er i vanskeligheder, og det er det, der er tilfældet i dag, som det har været det ved tidligere lejligheder. Her kommer vi med en motivering for, at karenstiden virker hårdere, end den har gjort før, fordi forholdene er vanskeligere for de arbejdsløse, og i stedet for at sige: så må vi se på spørgsmålet og prøve at finde frem til en løsning for dem, der er i vanskeligheder, henviser man til en kommission, som har siddet og arbejdet — ja, arbejdet ved jeg ikke om den har, men den har i hvert fald siddet igennem måneder og år og ikke fået noget ud af det, og det endda under omstændigheder, hvor de arbejdsløse står over for store vanskeligheder, hvor arbejdsløsheds-kasserne er i store vanskeligheder og man retter den ene henvendelse efter den anden til lovgivningsmagten.

Man mener altså, at initiativet skal komme fra den kommission, som har siddet og ladet skægget gro ned i pultene og er revnende ligeglad med — for det er jo tilfældet — om der kommer en løsning på de spørgsmål, som for længst burde være bragt til klaring og løsning. Det er imidlertid ikke alene spørgsmålet om de vanskeligt stillede arbejdsløsheds-kasser, der er aktuelt, men arbejdsløshedslovgivningen som helhed trænger til revision, fordi, som det ærede medlem hr. Ravn rigtigt sagde, det er ikke nogen ideal lovgivning, idet dagpengene ikke slår til, fordi de børnetillæg, der gives, ikke er tilstrækkelige, og fordi tilskudsordningen er forældet og ikke er afpasset efter det, den burde være; statstilskuddene burde jo gives til de kasser, der har de store udgifter, og det er helt urimeligt, at man giver tilskud efter de kontingenter, der betales. Det er klart, at det giver vanskeligheder, og det er på denne baggrund, at det ene forbund efter det andet i sine dis-